

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

бульвар Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133,
тел. (068) 360-76-74, e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua
ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«06» червня 2022 року

Старший слідчий Третього слідчого відділу Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Здор Павло Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022100000000179 від 09.05.2022, за ознаками злочинів, передбачених ч. 6, ч. 7 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись вимогами ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сіроватку Юрію Миколайовичу,
17.04.1978 року народження,

проживає за адресою: Донецька
область, м. Макіївка,

про те що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України, тобто у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, до складу якої, у тому числі, входить Україна та російська федерація, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року що містить Декларацію про неприпустимість втручання огорожі їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 р., що містить її Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, яка містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватись від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Статтями 1 і 2 III Конвенції про відкриття військових дій від 18 жовтня 1907 року, що вступила в дію 26 січня 1910 року і 7 березня 1955 року визнаної СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути негайно повідомлено нейтральною державою, і воно матиме для них дійсну силу лише після отримання повідомлення.

Відповідно до преамбули Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року проголошено про державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежності.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих межах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Відповідно до Акту проголошення незалежності України, схваленого Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки від 24.08.1991, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5.12.1994 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії та Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництву в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність та суверенітет та існуючі

кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Відповідно до статей 2–3 Договору про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією, ратифікованого законом України від 14.1.1998 № 13/98-ВР, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини один з одним на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності сил, загрози або мирного врегулювання, у тому числі економічних та інших способів тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганський областей належить до території України.

Статтями 1–2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не зазіхати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання щодо зміни території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, умисно діючи в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 05:00 годин російською федерацією розпочато військову агресію стосовно України.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 2102-IX затверджено Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, строк дії якого Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено до 25.05.2022, Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» воєнний стан продовжено до 23.08.2022.

В ході досудового розслідування встановлено, що у колишнього начальника УБЗПТЛ ГУМВС України в Донецькій області полковника міліції Сіроватка Юрія Миколайовича, звільненого з органів МВС України на підставі наказу № 359 від 02.10.2014, під час здійснення збройної агресії російської федерації проти України, більш точний час досудовим слідством не встановлено, проте не пізніше 28.04.2022, виник умисел на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямовану на підтримку держави-агресора в якості так званого «міністра юстиції донецької народної республіки».

Так, у квітні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, проте не пізніше 28.04.2022, Сіроватко Юрій Миколайович, достеменно розуміючи протиправність своїх дій, усвідомлюючи їх суспільно-небезпечний характер, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, з метою інформаційної підтримки держави-агресора та формування у громадян думки щодо законності органів, створених її окупаційною адміністрацією на території Донецької області, перебуваючи у невстановленому під час досудового розслідування місці, на фоні банеру із написом «МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ ДОНЕЦКОЙ НАРОДНОЙ

РЕСПУБЛИКИ» здійснив публічний виступ щодо створення та порядку роботи так званих «підрозділів юстиції» окупаційної адміністрації в тимчасово окупованих населених пунктах Донецької області, зокрема м. Волноваха, смт Нікольське, смт Мангуш, метою яких є обслуговування громадян та проведення реєстраційних дій на відповідних тимчасово окупованих територіях. Надалі, відеозапис звернення розповсюджено 28.04.2022, невстановленими під час досудового розслідування особами, за допомогою загальнодоступних Телеграм-каналів в мережі Інтернет.

В подальшому, у квітні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, проте не пізніше 29.04.2022, Сіроватко Юрій Миколайович, достеменно розуміючи протиправність своїх дій, усвідомлюючи їх суспільно-небезпечний характер, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, з метою інформаційної підтримки держави-агресора та формування у громадян думки щодо законності органів, створених її окупаційною адміністрацією на території Донецької області, перебуваючи у невстановленому під час досудового розслідування місці, у форменому одязі зеленого кольору з нашивкою на грудях з написом «Министр юстиции» здійснив публічний виступ щодо відкриття та порядку роботи так званого «відділу РАЦС» окупаційної адміністрації в м. Маріуполь Донецької області, метою якого є обслуговування громадян та проведення реєстраційних дій на відповідній тимчасово окупованій території. Надалі, відеозапис звернення розповсюджено 29.04.2022, невстановленими під час досудового розслідування особами, за допомогою загальнодоступних Телеграм-каналів в мережі Інтернет.

Також, в ході досудового розслідування встановлено, що у травні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, проте не пізніше 26.05.2022, Сіроватко Юрій Миколайович, достеменно розуміючи протиправність своїх дій, усвідомлюючи їх суспільно-небезпечний характер, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, з метою інформаційної підтримки держави-агресора та формування у громадян думки щодо законності органів, створених її окупаційною адміністрацією на території Донецької області, перебуваючи у невстановленому під час досудового розслідування місці, на фоні банеру із написом «МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ ДОНЕЦКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ», у форменому одязі зеленого кольору з нашивкою на грудях із написом «Министр юстиции», здійснив публічний виступ щодо укладення так званим «міністерством юстиції донецької народної республіки» угоди про співпрацю з міністерством юстиції російської федерації. Надалі, відеозапис звернення розповсюджено 26.05.2022, невстановленими під час досудового розслідування особами, за допомогою загальнодоступних Телеграм-каналів в мережі Інтернет.

Таким чином, Сіроватко Ю.М., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України,

а саме: у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації.

Старший слідчий
Третього слідчого відділу
Територіального управління
Державного Бюро розслідувань,
розташованого у місті Києві

Павло ЗДОР

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у провадженні –
прокурор відділу
Київської міської прокуратури

Світлана СЕРДЮКОВА

Відповідно до ст. 276 КПК України підозрюваному Сіроватку Ю.М. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України.

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Крім того підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 468 КПК України у кримінальному провадженні можуть бути укладені угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим та угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно ст. 469 КПК України угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

Про підозру у вчиненні кримінального правопорушення мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2022 року.

Сіроватко

Ю.М.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий

Третього слідчого відділу

Територіального управління

Державного Бюро розслідувань,

розташованого у місті Києві

Павло ЗДОР